01/10/2019

“Το χέρι του Θεού ήταν με τους Έλληνες”

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Ο Βυζαντινός αυτοκράτορας Ιωάννης Β’ Κομνηνός είχε νυμφευθεί την Ουγγαρέζα πριγκίπισσα Πιρόσκα που έλαβε το όνομα Ειρήνη. Με τον τρόπο αυτό βρέθηκε εμπλεγμένος στις δυναστικές διαμάχες του ουγγρικού βασιλείου. Ο Ιωάννης έδωσε άσυλο σε έναν συγγενή της γυναίκας του που όμως ο Ούγγρος βασιλιάς Στέφανος τον προτιμούσε νεκρό.

Όταν ο Ιωάννης αρνήθηκε να τον παραδώσει ο Ούγγρος βασιλιάς εισέβαλε στα βυζαντινά εδάφη και άρχισε να τα λεηλατεί. Οι Ούγγροι επιτέθηκαν σε πολλές πόλεις αναγκάζοντας τον αυτοκράτορα να αναλάβει οργανωμένη εκστρατεία εναντίον τους.

Το 1128 ο Ιωάννης πράγματι κινήθηκε άμεσα κατά των αντιπάλων και εξανάγκασε τους εχθρούς να υποχωρήσουν. Οι Ούγγροι οχυρώθηκαν στη βόρεια όχθη του Δούναβη, στο φρούριο του Χράμου, στην σημερινή Νόβα Παλάνκα της Σερβίας.

Οι Ούγγροι, υπό τον στρατηγό τους Σετεφέλ, είχαν οχυρωθεί στη βόρεια όχθη του Δούναβη με σημείο στηρίγματος το φρούριο του Χράμου. Ο Ιωάννης είδε ότι το

πέρασμα του ποταμού ήταν δύσκολο υπό τα όμματα και τα βλήματα των εχθρών. Ακόμα δε και αν οι Βυζαντινοί περνούσαν με σχετικά μικρές απώλειες τον μεγάλο ποταμό θα τους περίμενε το σύνολο των εχθρικών δυνάμεων να τους επιτεθεί καθώς θα αποβιβάζονταν από τα σκάφη τους.

Ενώπιον της κατάστασης αυτής ο αυτοκράτορας Ιωάννης κατέφυγε σε στρατήγημα. Έτσι διέταξε ένα τμήμα του στρατού αποτελούμενο από Ιταλούς (εκ Λιγουρίας) μισθοφόρους ιππότες και μισθοφόρους ιπποτοξότες, να κινηθεί, προς τα βορειοδυτικά, υποτίθεται, αναζητώντας άλλο πέρασμα στον ποταμό.

Ο Ούγγρος διοικητής δεν αντελήφθη την κίνησή τους. Όταν το τμήμα αυτό πέρασε τον Δούναβη και βρέθηκε στα νώτα σχεδόν των Ούγγρων ο Ιωάννης επικεφαλής των υπόλοιπων ανδρών που με πλοία πέρασαν τον ποταμό. Με την υποστήριξη των βλημάτων των καταπελτών των πλοίων οι Βυζαντινοί αποβιβάστηκαν στην αντίπερα όχθη με επικεφαλής τον Ιωάννη. Αμέσως το βυζαντινό ιππικό εξόρμησε κατά των κατάπληκτων Ούγγρων. Παράλληλα επιτέθηκε και το τμήμα που είχε εκτελέσει τον κυκλωτικό ελιγμό.

Οι Ούγγροι αφανιστήκαν κυριολεκτικά. Το βυζαντινό ιππικό τους καταδίωξε σε βάθος όπου στην προσπάθεια τους να περάσουν μια γέφυρα προκάλεσαν την κατάρρευσή της και χιλιάδες σκοτώθηκαν.

Ήταν τέτοιος ο αιφνιδιασμός που οι Βυζαντινοί κατέλαβαν χωρίς μάχη το φρούριο του Χράμου και τις άλλες ουγγρικές οχυρώσεις. Το Ουγγρικό Χρονικό αναφέρει: «Το χέρι του Θεού ήταν με τους Έλληνες και οι Ούγγροι δεν μπόρεσαν να αντισταθούν. Η σφαγή που έγινε ήταν τόσο μεγάλη που παρόμοια δεν έχει ιδωθεί. Ο ποταμός Κάρας (παραπόταμος του Δούναβη όπου η γέφυρα που κατέρρευσε) γέμισε με αίμα ανθρώπων… Στο μεταξύ όλο και περισσότεροι Ούγγροι σφάζονταν σαν τα βόδια και τίποτα δεν μπορούσε να τους σώσει από τους Έλληνες»…

Μετά τη μεγάλη νίκη του ο Ιωάννης τιμώρησε τους Σέρβους που είχαν βρει ευκαιρία να επαναστατήσουν κατά της αυτοκρατορίας. Στη δε Ουγγαρία ξέσπασε επανάσταση κατά του βασιλιά Στεφάνου. Ο πόλεμος Βυζαντίου Ουγγαρίας έληξε το επόμενο έτος με συνθήκη.

Πηγή: history-point